

Fra Israelsmissionens historie

Fromme damer og lærde mænd stifter Israelsmissionen i 1885

Den Danske Israelsmission blev stiftet i 1885. På initiativ af fromme damer. I årene forud havde en svensk bibelkvinde Carolina Fröhling besøgt Danmark og virket blandt jøder i København bl.a. ved traktat-spredning, dvs. direkte mission. Også den jødisk fødte Paulus Wolff havde været på besøg. De første penge, som damekomitéen sendte til Den Svenske Israelsmission, blev brugt til direkte mission, nemlig som understøttelse af Wolff på hans missionsrejse til Polen (hans hjemland) i 1884.

Ved stiftelsen af DIM bliver man en »gren« af den lutherske Centralforening med hovedsæde i Leipzig og med professor Franz Delitzsch som dens grand old man. Så vidt jeg skønner, formuleres ikke selvstændige love for DIM ved stiftelsen – de kommer først i 1906, da tilknytningen til Centralforeningen ophører. Centralforeningens love (fra 1871) danner altså grundlag for DIM i de første 20 år. I disse tales der om at vække iver for arbejde med »jødeomvendelse«. Arbejdsgrundlaget »er Guds Ord som forstået af den evangelisk-lutherske kirke«. Midlerne skal

*Elin Feddersen
– en af initiativtagerne.*

*Paulus Wolff
– svensk jødemissionær.*

anvendes på en måde, der er værdig for Jesu Kristi evangelium. Aldrig må proselytter lokkes med jordiske fordele.

Der er ingen vaklen i formålet: det drejer sig om jødernes omvendelse. Grundlaget er Guds ord. Og: Ingen brug af materielle goder som lokkemiddel i missionens arbejde.

Fromme damer udformer ikke missionsstrategier. De bræn-

der af kærlighed til evangeliet og Guds ejendomsfolk. De lærde mænd i Israelsmissionens første tid brænder også af kærlighed for missionens sag. De udformer ikke et selvstændigt dansk missionssyn på Israels omvendelse. De orienterer sig ud fra, hvad der sker på den internationale arena. De deltager i internationale missionskonferencer. De støtter

tanken om, at jøder, der kommer til tro på Jesus, ikke ophører med at være jøder.

Den eskatologiske grundholdning er, at Guds rige i herlighed ikke kan bryde frem, før Israel er med. Med Frederik Torms ord fra et Nyborg-møde i 1927:

»Hvis du maa indrømme, at efter Skriftens klare Ord er Israels Omvendelse Forudsætning for Guds Herligheds fulde Aabenbarelse, og hvis du virkelig længes efter Guds Riges Komme, bør du saa ikke tage den nødvendige Konsekvens heraf? Er det saa ikke din Pligt at være med i Bønnen om Israels Frelse? Har du Lov til at lade Israelsmissionen ligge helt udenfor Kredsen af dine Spørgsmål, som brænder i din Sjæl?»

Dette spørgsmaal vilde jeg gærne i Aften rette til hver enkelt Tilhører – stille og indtrængende – og dog med den Myndighed, som hænger sammen med Visheden om, at Guds klare Ord i den hellige Skrift godtgør Sandheden af den Sætning: Hvis du længes efter Guds Riges Komme, saa maa du ogsaa længes efter Israels Frelse.«

Kai Kjær-Hansen

Israelsmission på kortform

Paulus skriver: »Troen kommer altså af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord« (Rom 10,17). »Jeg spørger nu: Har Gud forkastet sit folk? Aldeles ikke!« (Rom 11,19).

Den Danske Israelsmission blev oprettet i 1885. Først i 1905 fik man sit eget blad. Mottoet på bladet *Israelsmissionen* var fra første begyndelse: »Brødre! Mit Hjertes Ønske og Bøn til Gud for Israel er om deres Frelse (Rom 10,1)«. Dette motto holdt sig på bladet til og med 1961. Og selv om det ikke findes nu, gælder mottoet stadig.

Det udtrykker i kortform, hvad Israelsmission drejer sig om for stifterne af Den Danske Israelsmission: længslen efter Israels frelse – ved tro på Jesus. Det første hefte, der udgives på foranledning af DIM, er følgerigtigt – og næsten programmatisk – A. Saphir's »*Det ganske Israel skal frelses*» (1885).

Heri siges bl.a., at jødedommen ikke vil stå for kirken »som én ud af mange Missioner blandt hvilke den kan vælge efter Omstændighederne og Tilbøjelighed. O nej! en kristelig Menighed kan sige: vi se os henvist til Kina, vi ville understøtte den kinesiske Mission, men vi have ikke nogen særlig Interesse for Madagaskar eller Grønland – og derover kan ingen dadle den. Men aldrig har Kristi Kirke lov til at sige: »vi interesserer os ikke for Jødemission«... Dersom vi elske Jesus og stræbe efter at indrette vore Veje efter Guds Vej, saa kan vi ikke undlade at drive Mission blandt Israel. Sig ikke: »Gud alene kan omvende dem, og han vil gøre det i sin Tid.« Det er

sandt, men det er forkyndt os, at han vil gøre dette for at opmuntre os til Arbejde for Israel, thi det er et Medarbejde på Virkeliggørelsen af det, hvad Gud vil og hvad han har forjættet. Denne Mission er heller ikke uden Fremgang. Gud har ikke helt forskudt sit Folk, thi der har til enhver Tid været en Levning, som ved sin Tro har dannet en Undtagelse fra Mængdens Vantrø.»

Med andre ord: ingen from dovenskab eller eskatologisk opfattelse – dvs. hvad man mener skal ske i endetiden med Israel – må sætte evangelieforkyndels jøder her og nu ud af kraft.

Kai Kjær-Hansen